

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap május 2^{kán} 1841.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Beregh vármegyei oroszok.

(Öltözetök rajzképével együtt *)

Alkalmasint egy megyében sem ölt magára olly különféle alakot a' természet, mint Bereghben. Ennek ugyan is alsó része termékeny rónaság, éjszaki felét ellenben kopár hegységek zordonítják: amazt magyarok, ez utóbbit oroszok, másképp' rusznyákok lakják. Ezek leírásában tehát kizárólag a' rideg felvidékre kell szorulnunk. Előre kérjük a' kegyes olvasót, hogy, midőn e' nép ábrázolata miveltt izlésével 's a' magyar honfiak felőli szép képzetével netalán ellentétben leend, ne feledje, miként itt nem gyönyörködtetni 's nem kérkedni akarunk hazánk fíjaival; e' sorok czélja, az olvasót hazánk számos népe közül a' legnyomorúbb, legeggyűgyűbb sarjadéknak szánakozásra méltó állapotjával megismertetni. Mielőtt azonban e' kellemnélküli népleíráshoz kezdenénk, úgy vélem, nem leend érdektelen, gyönyörködni előbb azon vidék szépségeiben, melly ez oroszoknak lakásul szolgál.

Munkács környéke a' haza legkiesb vidékeinek egyike. Országszerte nem látni olly gyönyörű hegyet, mint mellynek tetejét a' munkácsi vár koszorúzza. Terjedelmes rónán magányosan, elszigetelve, gömbölyű kúp-alakban nyúlik felfelé mintegy 240 lábnyi magasságra; alatta éjszakra, csillogva hömpölygeti hullámaint a' sebes Latorcza; délfelé ligetes rónaság, gazdag szántóföldek területnek-el; nyugotra és keletre viruló szőlőhegyek, éjszakelet felé pedig rengeteg bikkes, tölgyes hegysorok körítik az igazán édeni környéket. Nincs ember, kit e' vidék látása bájos öröme

*) A' Regélő mellett mindeddig honunk pórnépe öltözeteinek ismertetéseül kivetkező képek közöltettek: 1) Pest megyei parasztok. — 2) Bács megyei pórok. — 3) Debreczeni köznép. — 4) Kelemeniek Szerémben. — 5) Muzslai köznép Esztergam megyében — 6) Érsekújvári köznép Nyitra megyében. — 7) Pogrányi köznép ugyan ott. — 8) Eger vidéki lakosok Hevesben. — 9) Trencsin megyei köznép. — 10) Bölcsekei köznép Tolnában. — 11) Szentjánosi köznép Moson megyében. — 12) Rábaközi földnép. — 13) Beregh megyei oroszok.

nem ragadna; egyedül a' bús foglyok képzete hint fájdalmas érzelmeket a' szánakozó kebelre.

A' vártól keletre, félórányi távulságra fekszik Munkács város, egyike hazánk első mezővárosainak. Itt még magyarok laknak: de a' szomszéd falutól éjszagnak, az ország határaig, mindenütt csak oroszok. Munkácstól északnak Szolyvárra vezet az országut, különféle alakú, de még mindig szelid idomú hegyek között. Ugy tetszik, már bucsút vett e' hegyek közt az utas minden kellemes tájtól, 's várakozását csak a' rideg jegesekre mereszti; midőn véletlenül meglepetik a' meredeken lelejtő hegyoldalak közt kiesén táguló szolyvai völgytől. Keletre csalják szemeit az egekre nyuló hegyeken kékelő erdőségek, sokféle vadak sűrű tanyái. Itt, Szolyvához egy órányira, lombos ligetek közt fekszik egy falu, híres ásványos fürdőjéről, melyet nyaranta számos vendég látogat-meg a' szomszéd megyékből. Híres a' szolyvai savanyú viz is, leginkább azon különös sajátságánál fogva, mi szerint az be nem dugott edényekben is erejét soká nem veszti. Mi okból azt hordókban bőven hordják Zemplénbe, Szabolcsba is. Szolyvától távozva, eltér az országut Latorczától is, melyet eddig mindenütt követe, és egyenesen éjszakra fordulván, keskeny hegyszoroson keresztül Polena, Uklina és F. Hrabonicza falukra vezet. Polenáig még a' tengeri (kukoricza) ugyan megterem, hanem ezentul egyedül zab 's burgonya a' közönséges természetű. A' vidék zordonsága mindinkább érezhető; a' hegyek fokán észlelhető azon vonal, mellyen felül már a' tenyészetnek nem igen kedvez a' levegő. — Hraboniczát elhagyván, nem sokára a' zsdenyovai völgybe ér az utas, melly ismét meglepő és sok tekintetben jeles látvány. Itt három völgy, 's mindegyikből egy folyó jön össze. A' nyugotra nyuló völgyben, honnan Zsdenyova vize ömlik, fekszik szintén Zsdenyova nevű falu sudaras fenyvesek között. E' rengeteg erdőségben roppant nagyságu fák koszorúzzák a' szédítő magasságra emelkedett hegyeket, úgy hogy itt 36 ölnyi magas fenyőt látni éppen nem ritkaság. A' sötét sudarak alatt pedig nagy számmal tanyáznak a' nyulak, farkasok, őzek, szarvasok, medvék; úgy hogy a' zsdenyovai erdőmester őzhússal akár-mikor jól tarthatja az utazó vendéget. Mert meg kell említenünk, hogy e' vidéken az utazó ne keressen vendéglőt: a' csapszékekben pálinka-, néhol bornál vagy sernél egyebet nem kaphat. E' helyett az uradalom jótékonyságából bizvást beszállhat akármellyik tisztjéhez, és szívesen fog megvendégtetni: mert a' tisztnek minden személy jó tartását az uradalom szabott ár szerint szokja meg-téríteni.

Az éjszakra nyuló szűk völgyből a' Latorcza rohan-le, 's hol Zsdenyova vizével egyesül, ott az éjszaki parton dél és keletre függőlegesen leszakadó szömeg - (granit)szikla tornyosodik tetemes magasságra. Keleti oldalán nyomban más magas hegy emelkedik, 's ez keletre, amaz pedig nyugotra végetlenül elnyulik, úgy hogy a' két hegy közötti nyílás, mellyen Latorcza alig onthatja-be vizét, egyetlen kapu e' részről az országba. Önkénytelenül azon következményre vetemedik itt az észlelő, mi szerint a' két hegysor hajdan egy volt, 's csak Latorcza fűrészle azt ezredek folyta alatt ketté. — Innen a' szűk hegyszoroson más, ezt keresztbe átvágó völgybe jó az utas, hol egyszersmind háta mögött hagyja a' magas hegyeket; előtte amazokhoz képest csak dombok — mindazáltal ezek is jó nagyságúak — nyulnak-el szerteszét, az oroszoknak szántóföldekül szolgálók, Ki e' völgyben, eltérve az országról, keletre F. V e r e c z k e felé veszi útját, nagy dombosorokon keresztül három óra alatt, egy mély völgyben, délkeletre nyuló jegesek tövében fekvő Volócz faluba érhet, hol a' meredek ormok közepette nagyon szűk a' kilátás még az égre is. Csupán a' jegeseken fejezlő havat, melly csak igen tikkasztó nyárban olvad, 's mély völgyekben akkor sem enyészik-el, kopasz ormokat 's a' hegyoldalakon csörgedező patakokat láthatni. Sőt szokszor ezt sem: mert nedves időben a' hegyekből gomolygó sűrű füst mindent elzár a' szem elől. Tudniillik e' vidéki hegyek alkotó része mészföld, miből nedves időben sűrű fehér füst fejlődik-ki. A' havasokat itt alpeseknek hívják, egyébiránt B r s a v a vagy P o l o n i n a név alatt ismeretesek. Tetejükön, hol fa már nem tenyészik, igen jó apró fű terem, mellyen az uradalom részéről szarvas marha nagy számmal legel.

E' felvidéket itt V e r c h o v i n á n a k nevezik, hol az egyetlen város Alsó Vereczke, hanem ennek is héti vásárai nincsenek, csak országosak. Ez Munkácshoz 7 mértföldnyire kisebb, erdőlen hegyek között, három völgyben elnyulva fekszik, és (az uradalom, harminczad 's vármegye épületeit kivéve) csupa faviskókból áll.

(Folyt. következik.)

ELBESZÉLÉS.

A' h a n d z s á r.

(Folytatása.)

A' herczegnő úgy fogadá őt, mint nő, ki szánakozás által férfit fél megszégyeníteni, 's ohajtja, hogy erre ne is legyen szük-

sége. Ha az atya igen figyelmes fogadásával, udvariságának fölöslegével nem egészen érte célját, 's Broninnal érezteté a' két öltöny közötti különbséget, — leánya finomabbul járult a' dologhoz. — Örvendő pillantata, egyenes magaviselete hadnagyot 's közvitézt, szerencsét és szerencsétlenséget egybeolvasztott; a' társalgás a' közönséges lépcsőzetten magasult; mert itt is elsőséget vivott-ki a' társalgás despotai divatja a' szívköltészetten.

„Én itt őrt állok, 's vigyázok az ezredesre! — mondá mosolygva Bronin.

„Majd vigyáztatok én reá, 's megparancsolom, jelentsék, ha jó.“

„Ő olly igen jól érzi magát kegyednél, hogy e' gyönyört senkivel sem akarná megosztani.“

„Atyám 's ön anyja kényezteték-el.“

Bronin a' herczegnőhöz lépett, melléje ült, 's kezét nézé, melly egy csengetyűvel játszott.

„Ő tilt kegyednél lennem; anyám tanácsolja, hogy engedelmeskedjem neki. Kegyed is azt tanácsolja?“

„Atyám meggondolatlansággal vádol“ — 's fekete szempillái eltakarák szemének kifejezését. — A' közkatona felhevült, 's e' pillanat óta a' párbeszéd élénkült.

„O midőn ön falusi lakunkról emlékezik — mond a' herczegnő, félbeszakítva Bronin felhevült előadását a' mult idők 's első találkozásuk felől — nem kell-e ön szavait, mint szemrehányásokat tekintnem, mellyek ellen nem tudom! magamat védni?“

„Szemrehányásokként? — miképp' herczegnő?“

„Atyám azt mondá akkor, hogy én lennék oka — 's a' herczegnő fejét lehajtá, és zsebkendőjének szegletét kezdé vizsgálni. — Talán gondolá ön, hogy azon szerencsétlen ismeretség nélkül velünk 's ama segéddel önnek anyja annyi könyűt nem hullatott volna? — Az ég kedvéért! nyugtassa-meg ön keblemet; vádolt ön minket?“

„Legyen kegyed nyugodt, 's higye, hogy vannak az életben édes pillanatok, mellyek minden szerencsétlenséget felülmulnak! Azt gondolja kegyed, hogy nincsenek kellemetes visszemlékek, mellyek a' jelen bukásnak élességét eltompítják? — Én emlékezem e' falusi lakra, de csak, hogy minden mást felejtsek; és szenvedtem, de csak azért, mert nem hittem, hogy valaha itt e' teremben önnél lehessek.“

Bronin a' herczegnő arczára tekintett; — ez a' nélkül, hogy fejét felemelné, a' nélkül hogy legkisebb mozdulatot tenne, egy teljes, figyelmes, kérdő pillantatot vetett reá, mintha még több bizonyítványt, több világosságot várna — mi e' szeszélyes, vég-

telen, kétkedő nőszívnek olly szükséges. E' pillanathan jelenté egy cseléd, hogy az ezredes az udvarba kocsizott.

Mindkettő felugrott üléséből; de Bronin ismét tüstént leült, elszégyenülve félénk hamarkodásán. — Leült a' székre olly mérészen, olly határozottan, mintha soha fel nem akarna kelni.

„Az Istenért menjen! — mondá nyugtalanul a' hercegnő, hozzá lépve, 's majd az ablakra, majd az ajtóra vetve félénk pillantatit — Istenért siessen!“ ismétlé szorongva.

„Ez hercegnő! a' legrettentőbb pillanat — mondá Bronin setéten, inogva önértet 's függés közt — milly kellemetlen elrejtőzni!“

VIII.

„Kegyelmet nyer! — mondá a' herceg egy délután nehéz testét pamlagra vetve.

„Kétség nélkül kegyelmet nyer! — hiszen nincs reá példa — határzá az ezredes, fényes vállrózsájára tekintve.

„Kegyelmet nyer! — susogá az anya, midőn késő estve imádságos könyve kapcsait összenyomá, 's a' méctől gyengén világított szentképre tekintett.

„Kegyelmet nyer! — gondolá a' hercegnő reggel tükre előtt, estve zongorájánál, 's félig álomba merülve, ágyán. — De nem nyugtatva-meg ez egyszerű gondolat által, egy másikat tett utána, hogy előre is izelhesse a' tökélyes boldogságnak néhány pillanatát, melly a' női fő és szívből olly összhangzólag, olly szépen rendelkezik.

„„Atyám megegyezik!“ — tevé utána; 's ezért a' kegyelmet olly bensőleg, olly nyugtalanul, olly fiatal hévvel kívánta, hogy az anyának tiszteletteljes 's nyugodtabb ohajtása az övé után állt, 's különös ellentétben annyira ékesíté Bronin alacsony állását képzeze rózsáival, hogy a' tisztí egyenruha bájaiból inkább vont-le, mint adott hozzá. — Ha a' férfi e' nőt magáig letudja szeretni, a' nő felemeli őt maga 's az egész mindenség fölé.

Különben annyira tetszett neki a' közkatonai öltöny, hogy egy napon Bronint kérdezé, miért jó hozzá frakkban 's nem amaz öltönyben. Más körülmények közt a' közvitéz ezt szűkkeblőség szemrehányásának tekinti vala, de köztők már nem létezett választó érzet; 's ezt egyedül hallá tőle, midőn kerti sétaközben szerencséjének mérhetlenségét neki kibeszélni megengedé.

Ezen kerti séták áthathatlan titok maradtak az ezredes előtt; 's a' hercegnek sem voltak mindig tudtával. Pillanatai voltak ezek az őszinteségnek, mellyekhez a' magasztas szív olly örömet nyomul, 's mellyeket a' fiatal hercegnő drágán fizetett-meg; mert az ezredes mindennapi látogatását folytatá, 's mint Bronin jótevője tola-
lakodóbb lett.

(Folytatása következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ.

GYÁSZHIR. — Pesten apr. 19-én, élete 66-ik évében vízkórságból szen-
derült-el m. Hidvégi gróf Mikó Katalin asszonyság, néhai m. Bethleni gróf
Bethlen Farkas ur, cs. k. aranykulcsosnak özvegye Hideg tetemei a'
Bonyhán (Küküllő megye) levő nemzetségi sirboltba vitettek. Kesergik halá-
lát: leánya m. Bethlen Borbála grófné, néhai Malomvizi gróf Kendef-
fy Ádám ur özvegye, ennek kisasszonyai Hermine és Katalin, — va-
lamint az idvezültnek veje m. Magyargyerő-Monostori báró Kemény Fe-
rencz ur, cs. k. aranykulcsos, az erdélyi országos Rendek elnöke.

Időjárat. Aprilis közepétől fogva esőtlen, gyönyörű tiszta, sőt mond-
hatni rekkenő meleg napok jártak apr. 30-ig, midőn ezt írjuk. A' növények uj
tenyészte ennél fogva rendkívüli gyorsasággal fejlett-ki; a' fák virágzása
csak rövid ideig tart; a' szőlők hajtásai már igen hosszúk. Vajha ezt az e-
lemek ellenkező hatása miatt megbánni okunk ne lenne!

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Csuda az északi földszarkon. — A' sz. Péterváratt megjelenő
„journal scientifique et littéraire“ után a' „London and Paris Observer“ kö-
vetkezőt jelent az északi földszark vizsgálatára „Nidjuei-Nitigoiwosnesen“
kormánya alatt küldött hajócsapatnak tapasztalatai közül, mit a' Münchausia-
dok közé iktatni érdemes volna. — A' tudósító így beszél. — A' szélesség
mintegy 88-ik foka alatt olyat tapasztalánk, mi jelenkori természettudomá-
nyunkat nem kevésbé gazdagítja. Minthogy néhány nap óta fa szüke miatt tű-
zet nem raktunk, élelástáskámban keresgéltem, 's benne néhány lyoni gesz-
tenyét találtam, melyeket Arago ur emlékül adott volt. Hogy megsűthessem
őket, néhány forgácsot takargaték össze. Midőn a' tűz élénken lángolt, oly
tűnemény mutatkozott, melly minket legnagyobb bámulatra hozott. A' tűz csak
hamar mindig esendesebben égett, mozdulhatlan lett, kéreggel vonatott-be,
— szóval, befagyott. Én az erős kérget ketté törém, 's' egy darabot szá-
jamba toltam. Várakozáson felül igen jó ízű volt, olyan mint az árpacukor,
de kissé füstös szagú. — Ki ezt mesterséges módon tudná készíteni, gazdag
emberré válhatnék. — Nem sokára ezután hasonlóan igen nevezetes tűneményt
tapasztalánk. Vettük észre t. i., hogy szánaink mindig nevedőbb gyorsasá-
gal nyomultak előre a' jegen a' nélkül, hogy azt vaskampóinkkal tolni kel-
lett volna. A' rejtvény nem sokára megfejtetett. Egyik közülünk elejté vas-
kampóját, 's azon pillanatban, midőn utána nyulni akart, a' vasszerszám za-
jos sebességgel ragadtatott-el szemünk elől. Noha ezen arctíci eghajlatban
már mintegy megszoktuk a' csudákat, még is nem kevésbé ütközénk-meg e'
ritka tűneményen, 's alig lélekzénk szabadabban bámulatunk után, vettük
észre, hogy majd csak többnyire vashól készült szánaink is valamely titkos,
ellenállhatlan, legyőzhetlen hatalomtól oly módon ragadtatnak tovább, mint
a' zuhatag valamely csónakot szokott magához ragadni. — Ekkor élethalál-
ra szánván-el magunkat, az ég kegyelmére bízuk sorsunkat. — Mind en-
nek okozója az északi földszark magnesi ereje volt, 's kevés óra mulva már
egy északi Aurora fényénél földgömbünk legvégsőbb pontján voltunk. — Ez

után az elbeszélő, ki hihetőleg nagy kedvét leli a' yankée-regéken, még sok mindenfélét füllent, p. o. hogy az északi sarknál iszonyú magnes-hegyeket látott, zöld és kék színűket; e' csikos sziklákat óriási zebra hátához hasonlítja, 's mondja, hogy azokon ezer meg ezer darabokra törethettek volna, hacsak szerencsésejekre a' mennyei gondviselés által nemleges-magnesi folyamba nem jutnak, mely őket ugyan azon módon, miként odajöttek, visszazavivé, 's így a' haláltól meg is menté. (!)

Jég hegy. — Londonban nem rég megjelent „two years befort the Mast a' personal Narrative of Life at Sea“ című könyvben következőleg iratik le egy jéghegyes sziget. — „Mennyire csak szemünk láthatott, a' tengernek minden oldala indigo-kék színű volt; a' hullámok zajlottak 's a' fény sugarában tündöklöttek; közepökben iszonyú, szabadon uszott jéghegyes sziget, 2-3 angol mértföldnyi területű, több száz lábnyi magasságú feküdt. Csucsai 's bogai hóval fedvék; üregei 's völgyei mély árnyékban fekvének. Ez óriásnak lassú mozgalma, alapjának süllyedése és emelkedése, a csucok és bogoknak lebegése 's hajlongása, a' habzó hullámoknak hozzá csapkodása, a' mennydörgéshez hasonló zaj, mely egyes jégtömeg letörése és zuhanása által támadott, e' ritka látványnak borzasztó fenséges jellemet adott, miért azt félelem és aggodalom nélkül nézni nem lehetett.

Földmivelő örülttek. Egrue vidékén (Figeac arrondissement), francia országban, három év óta örülttek háza van, hol az újabb kornak azon eszméjét, hogy az örültteket földmiveléshez szorítsák, valósítani akarják. Tis-sot ur, a' ház birtokosa, ezt már most medico-agricolar-intézetté akarjaki-terjeszteni. E' kísérletnek nagyon kedveznek a' szántóföldek, rétek, erdők, téres lakások, mérséklett éghajlat 's egészséges levegő. Habár a' kívánt siker nem egészen következni is e' vállalatból, még is el lehetne érni, hogy a' szerencsétlenek a' szabad levegő 's testmozgás éldelete által sokkal jobban érzének magukat, mint a' szűk rekeszekben, hol ama jótéteményeket nélkülözni kénytelenek.

Hó-fejérségű fővénny. — Grand Bieu-ből (Hainaut) februar 22-ről írják, mlként Bricourt Robert véletlenül faiskolájának felásása alkalmakor egy fővénnyrétegre bukkant, mely olly tisztán 's vakítólag fehéren világolt, mintha legujabban hullott hóréteget látna. E' találmány a' legnagyobb jelentőségű hasznót igéri, mivel mindenek előtt alaposan remélhetni, hogy finom üveg készítésére nyujtand alkalmas anyagot; másodszor pedig a' nagyobb részeket, és hulladékokat bizonyos nemű edényekre használhatni. De minden esetre a' földészet (geologia) ismét meggazdagított, és nem kis előhaladásra számolhatni.

A' legnagyobb gyémánt Portianak szultán birtokában van, mely egy topinnal van megerősítve, (melly 8 ujnnyi magas és tölcser-formájú, domború ernyőtlen kalapon áll, melynek teteje drágakövekkel van ékesítve, és csupán hercegi személyek által hordathatik. Ez a' szultáné, 's aranyba van foglalva; több rendbeli drágakövektől környeztetik, 1 és 1/2 ujnnyi hosszú, 1 3/8 hüvelknyi széles és 9/10 hüvelknyi vastagságú, fehér színű és brillant metszésű.

Égés meteorit testek által. — A' francia tud. akademiának egyik hiteles kuffője jelenti, miként folyó évi februar 25-kén egy meteorit tűzgolyó egy alma-must-sajtóra ütött-be Cherbourgnál, Chanteloup faluban, és pedig úgy, hogy az épület azon pillanatban meggyuladt, mely gyuladás következ-

Beregh vármegyei oroszok.

1841. 35 -dik Regellő mellé.

tében a két szomszédház is tüzmartalékká lön. Ezen esemény igazolni látszik Arago physicus régiebb állítását, hogy t. i. hasonló légi testek által tűz okoztathatik, melynek további harapódzása tetemes károkat szülhet.

KÜLÖNFÉLE.

Légszesz-világítás veszélyei. — Rövid idő előtt esti 9 órakor egy finom öltözetű uracs st. Martin utszájának egyik ékszerárúshoz jött, arany ümög-gombokat kérvén-ki magának, melyeket ő minden hossza-b alkudozás nélkül azonnal ki is fizetett. Az ajtónál ismét megállapodván, megfordult, 's az ékszerárust pecsét-gyűrűk előmutatására szólítá-fel, mondván, hogy talán megtetszik neki valamelyik. — A' boltos azonnal legszebb és legdrágább ebbeli áruival állott elő. Az uracs többet felpróbált, áruk után tudakozódék, 's már tárczáját voná-ki egyiket megfizetendő, midőn egyszerre a' légszeszszel világított fényes ékszertár éji sötétségüvé változott; mert a' légszesz-vilárok egyig elaludtak. Az ékszerárus megijedt, azonnal világ után kiáltott, 's a' véletlen esetért ezer engedelmet kért a' vevőtől, kit mindig jelenlevőnek hitt. Végre világosság hozatott; de fájdalom! a' vevő nyolcz legszebb 's legdrágább pecsét-gyűrű társaságában eltűnt. Az utánnyomozások kipuhatolák, hogy azon időközben, míg a' gyűrűkedvelő választását tévé, ennek czinkosa álkules segédével a' külső légszeszesapot oda igazítá, hogy ez egyiptusi sötétségnek szükségképen következnie kellett. — A' kalmárok, kereskedők 's mások, kik légszeszszel világítják termeiket, e' példán okulva, már most tudhatják, mihez tartsák magukat illy alkalommal, 's miként ragadják nyakon illy szörű vevőjüket, ki kevés frankján több száz forintnyi értékű árut jár vásárolni.

Fiúi szeretet. A' „Paisley Advertiser“ apr. 12-ki száma következő példáját beszéli-el a' fiúi szeretetnek, melyet a' mellékkörülmények kétszeres érdekűvé tesznek. — Folyó hónapfolytában Tsuschanból (China) egy levél érkezik, mely a' Pasleyban született 's 26-ik ezredben szolgált Valentine György halála felől ada tudósítást. 19 évig volt közkatona, 's mint illyen 14 15 évig szolgált Keletindiában. A' különben birtok nélküli vitéz ez idő alatt több izbeli szállitmány alkalmával katonai fizetéséből maggazdálkodott 73 font sterlinget (730 ezüst ft) legnyájasabb levelek kíséretében küldte szegény özvegy anyjának haza. Midőn minap Singapore-ból Tschusanszigetbe kellett átmennie, 10 font sterlinget vett-fel, melyeket a' takarékpénztár által küldött anyjához. — Gunyájának eladásából 10 font sterling 's 10 silling került-ki, mi hasonlólag honjába utasított. Csak egy tárgyat nem adtak-el (mert ezt Valentine halálos ágyán így hagyá-meg), t. i. bibliája, melyet biztos alkalom által hasonlólag anyjának átküldetni kért volt.

Szokás — második természet. — Hogy ez igaz, bizonyítják a' pattantyúsok, kik nyugodtan alhatnak, ha körülöttek az ágyúk dörgenek. Sőt beszélük, hogy bizonyos gőzgépgyárban egy napszámos nyugodtan alvék egy nagy gőzkatlanban, holott társai a katlan külsején egész erejükből kalapáltak.

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 56-dik sz. a.